

Пенчо Славейков
И пак се върна есента...

И пак се върна есента,
мъглива, неприветна есен,
но тоя път я срещнах аз
с най-мила за сърцето песен.

Цветята, пролет шо пося
в душата ми, цъфтят те още,
че млада обич бди над тях
през тъмни дни и ясни нощи.

И гален с дивния им дъх,
аз пролет в есента живея,
и туй що ми нашепват те
в душата – зарад него пея.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6589>]